

SZÚCS LÁSZLÓ

Ma is van közünk Adyhoz

Amikor néhány héttel Ady Endre 140. születési évfordulója előtt a hasonló tematikájú fotópályázatunk nyomán formát öltött az ötlet egy meghívásos irodalmi játékra, még nem sejtjük, hogy az alkalom szüli tele a rovatot, s nem gondoljuk, hogy folyóiratunk sok szerzőjét ilyen eredményesen meg tudjuk szólítani, ilyen hamar s ennyi jó és sokféle szöveg fut be.

„Ady Endre írásművészetéhez, esetleg nagyváradi éveivel kapcsolódó szépirodalmi művet (vers, próza, esszé) várunk, valamely Ady-szöveget, szövegrészletet, motívumot értelmezve újra, parafrazálva, mai nyelven és/vagy mai valóságunkba átemelve.” Némi tömörítéssel így szól a lapunk szerzői (baráti) körét megszólító kérés, ám a határidő kényeszerű szűkössége, november 22. közelsége miatt nem reménykedünk sok anyagban, s még tartalék írásokat is előkészítünk, minden eshetőségre készen. Aztán alig néhány nappal később, valamikor november első hetében már tudjuk, bizony nem lesz szükség semmiféle B-tervre, hiszen amit kapunk, az többé-kevésbé megegyezik azzal a terjedelemmel, amennyi helyet általában elfoglal a lapban az irodalomrovat. S még annak is örülni tudok, hogy több szerzőnk, aki végül nem küldött anyagot, elárulta, mélyen-hosszan foglalkoztatta a dolog, jegyzetek is születtek, úgy-hogy valamikor, valamilyen formában szöveggé formáló-

dik majd ez a felkérés. Ahogy annak az őszintesége is figyelemre méltó, aki nem rejti véka alá: Adyval kapcsolatban jelenleg nincs mondanivalója.

A többiek termékeny reflexiója viszont azt jelzi, legtöbbünknek Ady ma is érdekes, ma is kihívás, továbbá a máról is lehet szólni általa, belőle kiindulva, rá hivatkozva, őt át- és továbbírva, átértelmezve. Jó átélni, hogy még ma is van közünk Adyhoz, vannak találkozási pontjaink az életművével, ezáltal talán egymással is. A következő oldalakon megbizonyosodhatnak minderről.

E szövegek által az emlékezés is előbb, mint a koszorúk örökzöldje. Meg hát korunk viszonyai is kedvezően hatnak az Ady-idézésre, hiszen – hogy az újságíró se feledjük benne – a Kanonok soron innen és túl, itt-ott ma is lenne ok *egy kis sétára*.